

i fremtiden overveje sådan nogle kontakter? For ellers ender det altså med, at det er arbejdsministeren, der skal løse konflikten, og det ender så med, at man i virkeligheden fratager lønmodtagerne den frie forhandlingsret.

Det sidste, jeg vil hæfte mig ved, er, at den måde, denne konflikt bliver løst på, let kan betyde, at vi vil komme til at se, at udgifterne på sygehusområdet og på hjemmeplejeområdet vil stige, fordi ganske mange sygeplejersker efter alt at dømme vil sige deres stillinger op og vælge job som vikarer inden for sygeplejen.

Og dér må man så igen spørge regeringen, om man har overvejet i forbindelse med de forhandlinger, man skal have med amter og kommuner, at det indgreb, der nu kommer, kan medføre ekstra udgifter for amter og kommuner.

Jeg ved godt, at det ikke er regeringen, der har bedt om indgrebet; det er i virkeligheden amterne og kommunerne. Og derfor vil jeg spørge, om det er med i de forhandlinger, man skal have med amter og kommuner, at disse amter og kommuner i fremtiden kan blive yderligere belastet med ekstraudgifter til vikarordninger.

Jette Gottlieb (EL):

Vi må konstatere, at regeringen og de borgerlige har tænkt sig at køre et indgreb igennem.

I den forbindelse vil jeg godt spørge, om det hermed er lagt klart frem, at grupper på det offentlige arbejdsmarked ikke har nogen strejkeret og dermed ikke har nogen fri forhandlingsret.

Forløbet, som vi har set det indtil nu, har jo vist, at den ene part gennem en lockout simpelt hen kan fremtvinge et indgreb, og det har vist sig, at regeringen og de borgerlige er villige til at danse efter kommunernes og amternes pibe.

I den forbindelse vil jeg godt spørge, om det forløb, vi her har set, er i overensstemmelse med ILO-konvention nr. 98, hvor vi har skrevet under på, at vi støtter den fri forhandlingsret, og hvor vi i øvrigt har erfaring for, at Danmark i seks tilfælde inden for de sidste 10 år er blevet dømt og det er blevet konstateret, at vores indgreb har været i strid med de ILO-konventioner, vi har underskrevet.

Bl.a. har PROSA klaget over indgrebet over for deres overenskomster på Kommunedata og på DataCentralen i 1987, og den situation ligner præcis den, som vi har været vidne til her, nemlig ved at arbejdsgivernes lockout er den egent-

lige grund til, at der er blevet foretaget et indgreb.

Et andet eksempel er den klage, som juristerne har sendt over sammenkædningsreglerne i forhold til forligsmandsloven.

I begge tilfælde har Danmark handlet i strid med den konvention, som Danmark selv har underskrevet, og jeg vil godt spørge, om det indgreb, som vi her er vidne til, er et eksempel, som igen vil føre til, at det vil blive konstateret, at vi begår en krænkelse af menneskerettighederne ved overtrædelse af den konvention, som vi har underskrevet: ILO-konvention nr. 98.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

To bemærkninger: Den ene til hr. Aage Frandsens antydning af, at det måske kunne komme til at gå sådan, at sygeplejerskerne ikke engang fik 3,5 pct.; der lå en antydning af, at det kunne blive mindre. Det er ikke korrekt.

Det er sådan, at den økonomiske ramme for sygeplejerskerne er 3,5 pct. Og så er det jo hensigten, at et udvalg skal se på, om man kan tilrettelægge arbejdet på en anden måde, finde andre procedurer eller en anden opgavefordeling, og hvis der derigennem kan frigøres nogle ressourcer, så er de ressourcer til forhandling imellem sygeplejerskerne og sygeplejerskernes arbejdsgiverere med henblik på at placere yderligere forhøjelser hos sygeplejerskerne, men det er forudsætningen, at der skabes nogle frie penge.

Men det kan under ingen omstændigheder være sådan, at sygeplejerskerne får mindre end 3,5 pct.

Så er både fru Jette Gottlieb og hr. Aage Frandsen bekymret for den frie forhandlingsret. Og til det vil jeg godt sige, at det er klart, at der skal en alvorlig situation og nogle tungtvejende grunde til, at det politiske system træder ind og tager over i forhold til arbejdsmarkedets parter ansvar.

Vi har jo håbet på igennem ganske lang tid, at parterne kunne løfte ansvaret. Det har så vist sig, at det ikke så ud, som om de kunne nærme sig hinanden, og så er en af de tungtvejende grunde jo, at der faktisk er nogle syge mennesker, der ikke kan blive behandlet godt nok. Det er også en tungtvejende grund, at der er længere og længere ventelister, ligesom det er en tungtvejende grund, at folkesundheden er i risikozonen.

Og det er så dér, vi samfundsmæssigt må gå ind og påtage os et ansvar og tage over og få løst